

Napisane przez Douglasa E. Amobi

Jezus dał wszystko, by uczynić grzeszników świętymi. On ograniczył siebie poprzez zejście na ziemię i zamknął się w łonie Maryi, lecz nadal kontrolował swoje wszystkie dzieła. On był w łonie ludzkim na ziemi, lecz także w niebie jako Bóg Wszechmogący. On jest wszechobecny, ponieważ jest Bogiem. Przeanalizuj Św. Jana 3:13, otwórz ci oczy, a sam Jezus wypowiedział to zdanie;

I NIKT NIE WSTĄPIŁ DO NIEBA, OPRÓCZ TEGO, KTÓRY Z NIEBA ZSTĄPIŁ - SYNA CZŁOWIECZEGO, KTÓRY JEST W NIEBIE.

Ten werset mówi wyraźnie, że Jezus mimo bycia na ziemi jest też w niebie, tak jak powiedział. Jest to informacja z pierwszej ręki. Słowo „JEST” oznacza teraźniejszość. Jezus był na ziemi, rozmawiał z Nikodemem i mówił, że także jest w niebie w tym samym czasie. On musi mieć rację, albo to założenie. Pamiętaj, że jego świadectwo jest zawsze PRAWDZIWE. Nie ma nic nowego dla niego i nie ma niczego, czego by nie wiedział zarówno w niebie, na ziemi, pod ziemią i jakimkolwiek innym miejscu, które możesz sobie wyobrazić, z wyjątkiem innego boga. On nie zna innego boga, ponieważ nie ma innego.

Wstąpiwszy do góry wziął do niewoli jeńców, rozdał ludziom dary. Ten, który zstąpił, jest tym samym, który wstąpił wysoko ponad wszystkie niebiosy, by móc wypełnić wszystkie rzeczy. On dał różnorodność darów, lecz tego samego Ducha, Jego Ducha, Ducha Świętego. Bóg jest Duchem, Jezus Chrystus jest Bogiem, On był Synem Bożym na ziemi, On jest Ojcem, Bóg Wszechmogący, JA JESTEM, Pierwszy i Ostatni. On jest wszystkim we wszystkim. I List do Koryntian 12:13, **„WSZYSCYŚMY BOWIEM W JEDNYM DUCHU ZOSTALI OCHRZCZENI, W JEDNYM CIELE: CZY TO ŻYDZI, CZY POGANIE, CZY TO NIEWOLNICY, CZY WOLNI. WSZYSCYŚMY TEŻ ZOSTALI NAPOJENI JEDNYM DUCHEM.”** – EFEZJAN 4:11-12

Istnieją różnice w zarządzaniu, lecz ten sam Pan; a Pan jest tym Duchem. Objawienie Ducha jest dane każdemu człowiekowi, by odnieść korzyści. Albowiem jednemu dano przez tego samego Ducha Słowo mądrości; drugiemu słowo wiedzy poprzez tego samego Ducha. Ten sam Duch dał inne dary, wiarę, uzdrowienie, cuda, prorocstwo, rozeznanie duchów; różne rodzaje języków i ich interpretację. Lecz wszystko to zdziałał ten sam Duch, dzieląc każdemu człowiekowi pojedynczo według swojej woli.

Gdy czytasz I Koryntian 12:28, zgodzisz się, że Bóg uporządkował kościół, I tak ustanowił Bóg w Kościele najprzód apostołów, po wtóre proroków, po trzecie nauczycieli, a następnie tych, co mają dar czynienia cudów, wspierania pomocą, rządzenia oraz przemawiania różnymi językami. Duch Pana daje każdemu wierzącemu dar lub dary mające na celu pomoc ciału Chrystusa, a nie dla osobistych korzyści.

Każdy chrześcijanin jest częścią ciała Chrystusa, a sam Jezus Chrystus jest głową tego CIAŁA. To ciało ma części i te różne części odgrywają niezbędną rolę dla ciała, by funkcjonowało jako całość. Te części zależą od siebie i wszystkie są posłuszne głowie. Zatem wiele rzeczy jest niejasnych w wierze chrześcijanina, ponieważ wielu pozostawiło doktrynę Biblii dla ludzkich tradycji. Cokolwiek masz, jest od Pana, pozycja, którą przyjmujesz w ciele, jest dana od Pana, to nie jest przez dziedzictwo czy też głosowanie. Czy jest możliwym wyobrazić sobie któregoś z apostołów lub wczesnego ucznia oddających ich wezwanie swoim dzieciom, to jest nieprawdopodobne. Kwestią jest to, że głosiciele próbują oddać Bogu przysługę bez woli Boga. Bardzo często pastory mają tendencję, by przekazywać swoim synom kontrolę nad posługą.

Powierzchniowo wygląda to dobrze dla syna, by służył Panu tak, jak jego ojciec czy dziadek, przez przejęcie kontroli nad posługą. To stało się tradycją ludzi, lecz czy jest to wzór od Pana? Tylko królowie byli zastępowani swoimi synami, a w niektórych przypadkach przez Lewitów. Wszystko to było w Starym Testamencie według prawa. W Nowym Testamencie sprawa jest inna, ponieważ to duch nadaje te pozycje.

Efezjan 4:11 mówi, „I ON USTANOWIŁ JEDNYCH APOSTOŁAMI, INNYCH PROROKAMI, INNYCH EWANGELISTAMI, INNYCH PASTERZAMI I NAUCZYCIELAMI; DLA PRZYSPOSOBIENIA ŚWIĘTYCH DO WYKONYWANIA POSŁUGI, CELEM BUDOWANIA CIAŁA CHRYSZTUSOWEGO.”

Wiek zbliża się ku końcowi, nadchodzi Pobranie, lecz niektórzy ludzie myślą, że nadal mamy czas. Organizują oni imperia, królestwa i przyszłość ich dzieci i wnuków, niektórzy gromadzą bogactwa i zapominają, że czasu jest mało, a proroctwa, które potwierdzają szybki powrót JEZUSA CHRYSZTUSA są nad nami. POBRANIE mogłoby być teraz, czy jesteśmy naprawdę gotowi, patrząc na sposób w jaki żyjemy naszym życiem.

Jest to zarówno zaskakujące, jak odkrywcze, że jest wiele chrześcijańskich organizacji, szkół biblijnych i związków, które troszczą się o nawróconych młodych chrześcijan,

k którzy są powołani przez Boga, by nauczać o ewangelii, lub czują w swoim sercu, że chcieliby pracować dla Pana. Bóg widzi i kocha nasze starania, lecz musimy oddzielić tradycję od przewodnictwa Bożego i tego, jaką rolę odgrywa każdy w tej chrześcijańskiej podróży. Jeśli masz na uwadze Efezjan 4:11, możesz się zastanawiać, dlaczego wiele chrześcijańskich grup robi to, co robi w swojej religijnej edukacji. Efezjan 4 mówi, Pan wstąpił wysoko w górę ponad niebiosy i dał niektórym, --. To jest ważne, by pamiętać, gdy wnikasz w sytuację dotyczącą chrześcijaństwa. Wyobraź sobie szkołę biblijną ze 100 absolwentami i wszyscy są pastorami. Inna szkoła wypuszcza 100 studentów i oni wszyscy są nauczycielami, inny rodzaj szkoły wypuszcza 100 absolwentów i oni wszyscy okazują się być ewangelistami. To wydaje się i brzmi dobrze, lecz prawdą jest, że coś jest tu nie tak. Widziałem także grupę kościelną, gdzie każdy będący we władzy jest albo prorokiem albo prorokinią. Coś jest zdecydowanie nie tak i wymaga, by każdy chrześcijanin pomyślał o tradycji ludzkiej, która przysłania prawdziwe przewodnictwo Boże w jednym pragnieniu, by służyć lub być użytym przez Boga.

We wszystkich tych przykładach, nie jest możliwym, by mieć jednego absolwenta ze szkoły pastorów; który jest ewangelistą lub nauczycielem lub prorokiem albo apostołem? Coś jest nie tak z tymi dobrymi w znaczeniu programami człowieka. Bóg nadaje te urzędy pojedynczo, jak mu się podoba. Każdy chrześcijanin powinien szukać przewodnictwa Pana, by wypełnić jego dobrą przyjemność. Nie miej siebie za wyświęconego pastora, kiedy w rzeczywistości jesteś ewangelistą w wezwaniu Bożym. Strzeż się tradycji ludzkich. W tych dniach religia stała się przedsiębiorstwem biznesowym. Ludzie są zaangażowani w plany budowy finansowych imperiów, wliczając rozpoczęcie szkół biblijnych i kościołów. Pastorzy stali się w centrum finansowej kontroli w kościele i być może dlatego mamy więcej pastorów niż jakichkolwiek innych pozycji w ciele Chrystusa.

Dziś ciężko stwierdzić kiedy Bóg dał człowiekowi pozycję w ciele Chrystusa i kiedy ludzie wyznaczyli osobę na urząd w kościele, który domniemanie jest ciałem Chrystusa. Tak to wygląda, ponieważ ludzie

trzymają się tradycji ludzkiej bardziej aniżeli słowa Bożego. Wszystkie pozycje, które daje Bóg są dla doskonalenia świętych, do pracy dla posługi, do budowania ciała Chrystusa do momentu, kiedy dojdziemy do jedności wiary. – Dzieje 1:8

Jeżeli wszyscy będziemy pastorami, gdzie będą ewangeliści, jeżeli wszyscy będą apostołami, gdzie będą prorocy, jeżeli wszyscy byliby nauczycielami, gdzie będą inne urzędy. Wszystkie chrześcijańskie kościoły muszą poznać te nadane przez Boga pozycje w kościele, by zezwolić Duchowi Bożemu na pracę w celach Bożych w kościele. To jest jeden wielki powód, nad którym każdy chrześcijanin powinien pomyśleć. To jest jak jedzenie miski pożywienia, które zawiera tylko jeden składnik odżywczy (pastorzy) lub (prorocy) lub (nauczyciele) albo (apostołowie) lub (ewangeliści). Kiedy jesz ten rodzaj jedzenia, zamiast mieszanki różnych, zawsze dzieją się dwie rzeczy; z biegiem czasu możesz sądzić, że jesz najlepsze jedzenie, które życie może zaoferować, lub drugie, możesz rozwinąć u siebie niedożywienie (duchowe niedożywienie). Upewnij się, że uważasz na rodzaj jedzenia, które spożywasz.

Kiedy wgłębiasz się w tę część, każda z tych posad odgrywa rolę w całkowitym zdrowiu kościoła, będziesz zdumiony tym, czego brakuje. Apostołowie są filarami w kościele i dlatego Biblia mówi, Bóg postawił je pierwsze w kościele, I List do Koryntian 12:28. Następnie prorocy, to wspaniali ludzie zajmujący ważne stanowisko, które na ogół wiąże się ze słowem od Boga dla kościoła i świata. Pamiętaj że prorocтво buduje kościoł. Apostoł i prorok to wizjonerskie ramię w ciele delikatnie mówiąc, ponieważ ich urząd

dotyczy bezpośredniego otrzymywania informacji od Boga na mocy ich urzędu, gdy dane jest przez Boga, a nie przez ludzi. Nie mam zamiaru analizować każdej posady, tylko chcę jasno zaznaczyć, że te ostatnie dni to nie czas, by być prowadzonym przez tradycje ludzi.

Czy możesz sobie wyobrazić takie zło, że tradycja ludzka jest wypuszczona na ciało Chrystusa; tak, jak zmiana posad w ciele Chrystusa na tytuły. Wyobraź sobie taki pokaz, przedstawiając Pawła, że jest to prawnik, apostoł Paweł. Następnie, to jest doktor, pastor inżynier, Marek; i ostatecznie, oto ewangelista, biskup, księgowy Mateusz. To brzmi tak, jak widzisz w różnych chrześcijańskich kręgach dzisiaj. To jest czysty ludzki zwyczaj i wedle pisma. Nie daj się złapać w tę sieć tradycji. Uważaj na szkoły, organizacje, kościół lub agencję, która wyświęca wszystkich swoich absolwentów tym samym urzędem w ciele Pana. Miej również na uwadze to, że Bóg jest jedynym, który nadaje te posady jako dar dla doskonalenia świętych i nie trzyma się tradycji ludzkich. Każdy chrześcijanin powinien wiedzieć, że odpowiedzialność należy do nich samych, aby dowiedzieć się, jakie miejsce ma dla nich Bóg w ciele Chrystusa. Nie możesz pozostawić tak ważnej duchowej sprawy tradycji ludzi. Możesz zostać wyświęcony na pastora, ale naprawdę możesz być ewangelistą lub prorokiem. Dowiedz się, co Bóg ma dla ciebie, módl się, szukaj, pość i usłysz od Boga, a nie wychylaj się ku tradycji ludzi. Bóg nie opuści cię bez dowodu lub potwierdzenia, jeśli poważnie chcesz wiedzieć od Pana.

Przeczytaj II Tymoteusz 4:5, **„TY ZAŚ CZUWAJ WE WSZYSTKIM, ZNOŚ TRUDY, WYKONAJ DZIEŁO EWANGELISTY, SPEŁNIJ SWE POSŁUGIWANIE.”**

Dziś prawie nie słyszy się o diakonach w kościołach. I Tymoteusz 3:13 powiedział, „ci bowiem, skoro dobrze spełnili czynności diakońskie, zdobywają sobie zaszczytny stopień i ufną śmiałość w wierze, która jest w Chrystusie Jezusie.” Biblia definiuje pewne ważne dane, które ciało Chrystusa musi rozważyć. Wliczają się w to wymogi dla biskupów i diakonów; a) muszą być mężami jednej żony, nie żonami jednego męża, ani nie singlami. Przeczytaj cały rozdział, by zauważyć wrzechstroanną jakość urzędu biskupa i diakona. Biblia mówi o diakonach mężczyznach, a nie o diakonach kobietach.